

COLUMN

GESPROKEN COLUMN BIJ DE JAARLIJKSE AANBIEDING VAN MUZIEK AAN HARMONIE GAUDETE IN DOMINO DOOR DE LEDEN VAN VERDIENSTE OP 23 FEBRUARI 2016

Er werd naar uitgezien en eindelijk, daar was ie dan weer: het lang verbeide mailtje van onze zorgzame oud-secretaris, zo in de buurt van Kerstmis verzonden, het zogeheten feestmailtje. Nou verbeiden we met het kerstfeest in principe andere grootheden, maar ook deze traditie moeten we toch bepaald hooghouden.

Mijn iMac zegt altijd “ping” als er een mailtje binnenkomt, maar bij dit exemplaar roept hij altijd vreemd genoeg “piiiing, ping, ping!” en iedereen van – pak ‘m beet – boven de vijfenvijftig weet van welke kraker dat komt, namelijk van: “Wie zal dat betalen, wie heeft zoveel geld, wie heeft zoveel....” Et cetera.

Cabaretier Wim Kan heeft in één van zijn befaamde oudejaarsconferenties ooit gezegd: “Als de kerstbomen staan, vallen de kabinetten”. Nou, dit is duidelijk een gevalletje van: als de kerstbomen staan, stuurt Arnold zijn mailtjes!

Vervolgens ontstaat dan een boeiende cyclus van oorzaak en gevolg. Het daaraanvolgend gerelateerde mailtje is er namelijk één met de onthulling van de jaarlijkse muzikwens. En o, o, hoe waart dit jaar in Brabant de geest van de middeleeuwen rond, de wereld van legendes, sagen en sprookjes en in Den Bosch van gedochten, de vreemdsoortigste dieren, onbestaanbare creaturen, boommensen en mensbomen.

Die middeleeuwse sfeer inspireerde Andreas Ludwig tot het componeren van zijn “Land of Legends” waarvan de klanken over enige tijd in ons Cuijkse land door middel van Gaudete zullen opstijgen om ervoor te zorgen dat er nóg veel meer zal bestaan tussen hemel en aarde.

En niet alleen zal de muziek ons Cuijkse omspoelen, in het najaar zullen ook de concoursgangers uit alle windstreken de onderdompeling in deze legendarische klanken van pages, schildknapen, soldaten en adellijke vrouwen met gesjerpte puntmutsen en een oude tovenaar ondergaan.

Jawel, u heeft het goed gehoord: muziek voor het concours. Gaudete stroopt dapper de muzikale mouwen op, spuugt in de vaardige handen, laat de muzikale spierballen rollen.

Ik krijg er visioenen bij, ik droom ervan, mijn onderbewuste begint op te spelen, zich danig te roeren. Leefde Sigmund Freud nog maar.

Ik zit in de Gaudetebus. Sneeuwhopen liggen langs de kant van de weg. De rit gaat richting Valkenswaard waar files dreigen. Een immense schouwburg staat te wachten, een theater waar dat van Cuijk vier keer in rond kan gaan en dat zelfs met groot gemak. Na lang en zenuwachtig wachten heft de maestro de baton. De inzet is formidabel, iedereen zwaar gemotiveerd. En dan zit de klus er plotseling op. Wachten, wachten, hangen, hangen en nog eens hangen, koffie en dan weer hangen.

Eindelijk, eindelijk: de uitslag kondigt zich aan. De voorzitter van de jury zal gaan spreken. Hij zit boven in de zaal, daar ergens achter een patrijspoot waar vroeger de bioscoopprojector stond. Tegenlicht: je kunt hem niet zien. Dan klinkt die stem, onheilspellend, bijna oorverdovend en onverdraaglijk blikkerig: "Mijn naam is Jack Bemelmans en hier is de uitslag van de jury. Gaudete, u speelde Land of Legends en ik moet zeggen, wij: de componist en de jury wisten niet wat wij hoorden, maar gaandeweg begon het ons te dagen. U hebt kunstig alle mollen gekruist. Dat is verdorie en blikskaters niet toegestaan! Zo krijgen wij genetisch gemodificeerde noten, hetgeen volstrekt onverantwoordelijk is en dus absoluut verboden. Voor uw goede begrip, Gaudete: u heeft er zelfs muziek van weten te maken die pas na generaties zal gaan klinken. U bent weliswaar strafbaar, maar uw tijd wel ver vooruit, dat moet gezegd. Met de interpretatie van die middeleeuwse sferen in het eerste deel haalt u hier in nota bene Valkenswaard - *of all places* - heel Jheronimus Bosch binnen. Onbegrijpelijke muzikale capriolen. De jury kreeg er kippenvel van. Maar wat nog veel erger is: ons overgevoelige jurylid la dolcessa juffrouw Amabile Passionata is hierboven zelfs ter plekke in katzwijn gevallen, hetgeen de nestor van onze jury, die sinds kort verkering met haar heeft, con fuoco maakte.

En het is helemaal een gotspe dat u dat allemaal speelt als blikken harmonieorkest in een grote regenton. Trek dan liever met de stoet voorgoed de bergen in van het circus Jeroen Bosch.

En dan die aangeleverde partituur, zeg! De F-sleutel ziet eruit als een gefrituurde garnaal en de G-sleutel is een mislukte in elkaar gedraaide dronken octopus. En al die pages, schildknappen en soldaten die allemaal half tevoorschijn kruipen uit belachelijk muzieknoden in de vorm van een regenton vol gaten waar hun armen en benen uitsteken. Bier dat wordt gebrouwen in C-sleutels aan een notenbalk, vee dat wordt verzorgd achter de hekken van die muziekbalken, vlas dat wordt gesponnen op crescendohaken, ambachtlieden die in de marge alle kruisen uit elkaar meppen..... We kregen er de rambam van."

De juryvoorzitter zwijgt plotseling om vervolgens tot verbijstering van alle aanwezigen in een grote stoomwolk te detoneren. En toen ontwaakte ik, ernstig bezweet, maar onuitsprekelijk opgelucht.

In het Brabantse land is - naar men zegt - het leven goed en kansrijk. Dus lieve, beste en zo gewaardeerde Gaudetemusici, grijp je kansen en laat het Cuijkse in Brabant ook dán weer schitteren als het "Land of Legends".

Louk Hombergen